

BAYÂTÎ NAKİŞ YÜRÜK SEMÂÎ SİNAN MİKÂİL Efendi: (1770-1770)

Câ-na se-ni ben mih-ri ve-fa sa-
Sev-dim se-ni ~~ben~~ ~~bit~~ ~~mez~~ mez-lik i-le a-
sa- sa-hi-bi san-dim a-man
a- a-te-se yan-dim a-man
dim a-man

Terennüm
Gel Gel Gel
ah... ah... ah... gel iş-ve-bâ-
zım... dost... dost... dost...
gel gâ-re sâ-zım vay tã dil-li tã dil-li
tã dil-li ten Vay... tã dil-li tã dil-li
tã dil-li ten Vay... of
of... of... ben-de-ne rah-
mey-le gel gel... Cür-mü-mü af-

A. Y. MIKAIL'İN BAYATI Y. Semai'si (2)

fey- le gel gel... gel...

gel... gel mes- ti- nâ- zım

Sev- dim se- ni ben bil- mez- liğ- i- le ah...

ah... a- te- şe yan- dım

Can i- se ga- raz... cev- ri ce- fa - dan...

se- nin ol- sun... Se- nin ol-...

Sun... Ben mi- nâ- tı hic- ran- i- le câ-

câ- câ- nım- dan u- sar -

dim a- man

Câmâ seni ben mihr-i tefâsîbî sandım
 Sevdim seni bilmezliğile atese yandım
 Câm-ise garaz cevri cefâdan, senin olam
 Ben mihr-i tî hicran ile Câmından usandım